Написав Автор—Богдан Бондаренко; Переклад Ангеліни Ющук
Вівторок, 24 вересня 2024, 17:18

Як хочеться жить,
Погане забути.
Всім все простить
І звільненим бути.

Якщо будуть питати,
Про справи, хочу не губитись.
Бо вже багато літ виходило прикидатись
І навіть з посмішкою кривою дивитись.

Та щастя тільки сниться,
Воно десь там у фільмах, в друзів є.
Хай спокій і мир у серці гніздúться,
Бажає цьóго так нутро моє.

О, якби ж то у мене в сім'ї,
Були хороші відносини з дружиною,
З дітьми,
О, якби ж то і в церкві,
На роботі та і в цілому з людьми.
А конкретно ось саме з цією людиною...
О,якби ж то з цією людиною,
У мене відносини були...

Я би зміг перенести всі різні випробування,
Всі труднощі, війну,біду—я все перенесу.
Мені лиш би хороші відносини...

Спокій та мир в домі і в душі,
А все інше—я перенесу.
Мене так сильно ображають,
Я це відчуваю.
Ті відчуття мною керують
І грішити мені дозволяють.

Так, я чував про Христа,
Про Його жертву на хресті.
Та у мене все так несправедливо,
Не заслужив відносини такі...

Хотів,як краще,
Я так старався,
Я пробував,
Я знов пропонував.
Що тільки не діяв, не робив...
Усе, даремно я старався

І ось,все ж здався.

Покривати, любить перестав,
Живу і мучусь, ніяк не можу у насолоді жить.
В образі цій життя я проживав,
Простити–сили у собі не мав.

Хоча сказав, що проти я нічого і не маю,
Та самообман руйнує.
Хотів взяти час,
Бо кажуть,що«Час лікує».

І саме за цей час стільки всього назбиралось,
Що не можу голову підняти.
Чесно, важко навіть Богу помолитись
І нема бажання Біблію читати,
Десь там всередині...лиш пустота.

Хочу забути і сподіватись,що все прекрасно,
Від думок місця не знаходжу,
В основному в телефоні весь час проводжу.

Я не хочу так жить,
Відчувати в собі нестачу,
А що далі робити—не бачу.
Відчуваю, як болить,
Як мене не оцінили теж знаю,
Як не прийняли, порад не дали
І мені життя зіпсували,
Зруйнували і далі пішли.

Коли зі мною так нечесно поступають,
Любові немає до таких.
І бажання покрити їх турботою немає.
Я відчуваю, що ті відчуття керують мною
І деколи мене від злості розриває.

Не можу я так, я втомився,
Кожен конфлікт не раз згадаю...
Все знову тону у цих емоціях,
Відчуття жа́лю до себе маю.
Себе так шкода,
Нема слів,
Ось що саме мною керує.

Так, це є не Бог і не Його Слово,

А емоції, відчуття і весь стан мій,
Що тяготить мене в душі моїй.

Та Слово Боже каже нам,
Що Бог творить суд, правду всім скривдженим серцям.
Якщо Йому ми дозволяєм,
А не самі все по місцям розставляєм.

Так, вихід є,
Та відключи всі злі відчуття,
Забудь ти всю несправедливість,
Слово Боже спокій і мир дає.

Будь покірним Його Слову,
Тому, хто погано ставиться—твори добро,
Плати любов'ю,
Покривай,вставай,
Іди,живи!
Як не виходить—проси,моли,
В Того,Хто приклад дав.
Хто став жертвою нечесних відносин за нас,
Він знає, що ти відчуваєш у цей час.

Він хоче тобі помогти
І саме для тебе теж промовляє:
«Таори добро тим, хто ображає,
Тому, хто біль тобі так довго причиняє».
Так, ти любові не відчуваєш,
Та тут відчуття роль не грає.
Тут вибір і слухняність Господньому Слову,
Ось що саме нас звільняє.

Воно дає нам крила,піднімає,
Так, Його Слово–Воно нас оживляє,
Дає надію, окриляє.

Мені хочеться просто помолитись,
До ніг Христа упасти і розчинитись.

Мені потрібно відновитись,
Щоб в насолоді проживати.
Не прикидатись
І не з відчуттями моїми сперечатись.

Я збагнув:
Я вибираю—Слову Твоєму бути покірним!

Як хочеться жить
Й погане забути.
Всім все простить,
Посміхатись і звільненим бути.Амінь

Автор —Богдан Бондаренко;
Переклад Ангеліни Ющук